

7. jelenet

Annamari a telefonhoz megy, fölveszi, belehallgat, majd leteszi. Megigazítja a virágot, keresztet vet. Tárcsáz

ANNAMARI Halló... Már otthon? Ja, hogy taxival... Maga csak fut, de sétálni nem bír? Én nem fogok magával futkorászni, hallja? Figyeljen ide, Zoltánffy... Én feleségül megyek magához... Ne üvöltjön, megsüketülök! – Találkozzunk holnap... A maga kedvéért hajlandó vagyok lemenni az utcára... Ne örüljön, várjon... Van egy feltételem. Kötünk házassági előszerződést vagy mi a neve... A vagonunk külön marad... Én a saját lakásomban maradok, és maga is a sajátjában... Ne üvöltjön, még nem a férjem!... Hogy miért? Mert magának olyan zseniális ötlete is támadhat, hogy az egyik lakást adjuk ki, és akkor éjjel-nappal szagolhatom a maga hónaljszagát... én abból már kinőttem... Jó... holnap délután négykor... *(Leteszi a telefont, felveszi a pianínó tetejére tett levelet, közelebb húzza a petróleumlámpát, feltesz egy szemüveget, hangosan betűzgeti a levelet)* „Kedves Nagyike, remélem a pénzt kapod meg. Ha kéne több, ird hozám és én küldöm neked akor még. Remélem jól vagy Nagyike. Én a Bernardot otthagytam fakép és most van nekem szerető Juan, egy tüzes mexikói és megyek vele hamar Grönland ahol ő ás. Juan nagyon szép csak van neki család Mexikóba és négy gyerek, nagyon szereti őketek, csak nem a feleség szereti, de engem nagyon szeret. Hát nem tudok. Lehet hogy két év múlva megyünk Európe, ha ott lesz neki meg a projekt, akkor tenálad is beugrunk. Nagyike, vegyél emailt a computer... *(Újra betűzi, még közelebb húzza a petróleumlámpát)* Vegyél emailt a computeredba és akkor gyakran írok hozád. Adig hozám írnál, te sose nem írsz, de azért én nem haragszok és én nagyon szeret tégedet. A Juant te biztos nagyon szeretni fogol...”

Függöny

Mosonyi Aliz

BOLTOSMESÉK

Hulló Könnyek Boltja

A Hulló Könnyek Boltjába jönnek a vevők, hull a könnyük. – Mit akarnak éntőlem akkor? – kérdezi a boltos, hiszen hát hull! – Hogy hulljon szebben, záporozzon, a pillákon rezgő harmat, hogy a szívre hasson, a szívre, a szívig! – Ilyeneket én nem tudok – mondja a boltos. – Akkor maga csak egy semmi kis esőmester – mondják a vevők, és kimennek a boltból, sírva.

Jó Barátok Boltja

A Jó Barátok Boltjában túl a két jó barát, és csak dúdolgat. – Így nem megyünk semmire – dúdolgat az egyik. – De nem is akarunk – dúdolgat a másik.

Kerek Perc Boltja

A Kerek Perc Boltjában se méz, se máz, se mazsola, mindenkinek megmondják az igazat. – Fújj, fújj – mondják a vevők – , csak így? Se méz, se máz, se mazsola? Lenne inkább drágább, de adnák meg a módját!

Anyukák Boltja

Az Anyukák Boltjába jönnek a fiatal lányok: – Valami anyukásat szeretnénk. – Ráérnek arra még! Ráérnek! – mondja a boltos néni.

De ők csak!

Intő Jelek Boltja

Az Intő Jelek Boltja intő jelekkel van tele, a vevők csak belépnek, még körül se néztek, és „Még körül se néztünk! És máris! Mintha intenének! De melyik kinek?” – Kinek melyik – mondja a boltos.

Menyasszonyok, Vőlegények Boltja

A Menyasszonyok, Vőlegények Boltjába betérnek a menyasszonyok, vőlegények, nézegetik, próbálgatják a rabláncokat. – Kis tubicám, ez itt jó lesz? Vagy inkább tetszene ez a másik?

Gazdagok Boltja

A Gazdagok Boltjába jönnek a vevők, és mondják: – Gazdagok vagyunk. Valami drágaságot vennénk. – A boltos megmutat mindent, de ők csak legyintenek az aranykezükkel, toppantanak az aranylábukkal: – Eh! Eh! Valami valódi nincs? – Hová gondolnak? – mondja a boltos. – Már rég nincs! Nagyon rég!

A Kalahári Átok Boltja

A Kalahári Átok Boltjában viharzik föl s alá a gyönyörű boltoskisasszony, szórja az átkot, szórja, de egyszer csak abbagyja sírva: – Fújj! fújj! Hát ki söpri ezt össze a végén? Mindig csak én! Csak én!

Őrangyalok Boltja

Az Őrangyalok Boltjába nem lehet bemenni, besóhajtani lehet csak nekik, ITT TES-SÉK BESÓHAJTANI, ki van írva, akkor azt ők meghallgatják, a kötést, horgolást le-teszik, és máris indulnak, ha kell. Ha meg nem kell, szerintük, akkor nyugodtan horgolnak, kötnek tovább.

Öröknaptár Boltja

Az Öröknaptár Boltjában csak egyféle naptár van, a papírja hófehér, hófehér ceruzával kell írni rá, de nem hogy öttől hétig B lépcső harmadik emelet, hanem csak Tavasz, Nyár, Ősz, Tél, ilyen örök dolgokat.

Vad Veszedelmek Boltja

A Vad Veszedelmek Boltjába csak merész emberek járnak, a veszélyt keressük, az életünket kockáztatni jöttünk, mondják, hol menthető, ami még menthető? – Nem is tudom, nem is tudom – mondja a boltos bácsi –, hát hol is lehet? Meg minek is?

Térképek Boltja

A Térképek Boltjába bemegy a vevő, elmondja az élete történetét, a boltos meghallgatja, elővesz egy térképet, kitűz rá egy kicsi zászlót, és azt mondja: – Tessék. Ide sodorta magát az élet.

Szép Új Házak Boltja

A Szép Új Házak Boltjában ül a boltos, figyeli a szép új házakat, a gyönyörű otthonokat: – A fundamentumát! Megint összedőlt egy!

Gentlemanek Boltja

A Gentlemanek Boltjába hibátlan urak járnak: – Valami kis hibát szeretnénk! – mondják. – Egy kis csalást, csalódást? – kérdezi a boltos. – De nem esik majd nehezünkre? – kérdezik a vevők. – Hát hogy esne, hibátlan uramék! – mondja a boltos. – Hisz éppen csak hogy!

Tükrös Szekrények Boltja

A Tükrös Szekrények Boltjában fújdogálja a tükröket a boltos bácsi. – Haj, hiába! Haj, hiába! Egy se fénylik úgy, mint rég! Mit csinálunk, ha jönnek a szőke szépségek? – Arra csak ne nagyon várjon! A szőke szépségekre! Saját haját nézze inkább! – mondja boltos néni, és jól kifényezi a tükröket.

Nyugodt Szívek Boltja

A Nyugodt Szívek Boltjába jönnek a bolygó hajósok, jöttünk, hogy megnyugodjon a szívünk, mondják, de a boltban nincsen senki, csak a falon a sok írás, ITT JÁRTAM, HOGY MEGNYUGODJON A SZÍVEM, ezt mind elolvassák, ők is fölírják, hely mindig van rá, hogy, hogy nem.

Petri György

CHANSON

Ne mondd, hogy vége.
(Nem tudod, hogy minek,
azt sem, hogy vége van-é.)
Ne mondd, hogy vége,
ne mondjál semmit
– jobb a semmitmondásnál.
Felejtsd el, hogy éltél,
felejtsd el, hogy akartál ezt-azt.
Mindez nem érdekes már.
Szokjál le arról, hogy: vagy.
Hidd el: jobb nem élni.